

SCRISOARE PENTRU PREOTI ÎNVĂȚĂTORI ȘI PRIMARI

Durerea prin care Trece neamul nostru este copleșitoare. Nu însă lipsită de speranță. Cine altii decât noi, cu ajutorul Domnului Dumnezeu, să ne mântuie neamul. Între zărim o Românie sfântă, în puterea tradiției bunilor și străbunilor noștri în lumina unui viitor ce conturează popoarele și le luminează destinul.

Japonezul se duce la lucru în uni forme de lucru însă în intimitate și între prieteni, ascunse la loc de cinste, păstrează vesmintele și obiectele tradiționale ale poporului său. Așa face și arabil îmbrăcăt cu sfintenie în portul său. Conducătorilor arabi nu le este rușine să opăra între străini în vesmintele tribale ale neamului lor.

Exemplul de țări ieșite din sărăcie în civilizație, aratăi mondiale ~~naționale~~ naționale și naționale.

Noi suntem Maramuris, Patria voevodala a patriei noastre. De unde dacă nu de aici va mai porni odată descălecatul?

Să coborâm din limuzine elegante în opinci.

Să admitem civilizația cea mai înaltă dar și cea mai înaltă civilizație a tradiției, să ne renastem portul, să reîmbrăcăm hainele bunilor noștri, să ne facem puterea nu de a ne fi rușine de el ci mândria de a mearșta ochilor

Să nu fie intelectual care să nu sibă gătii și
chemese și straită și clop și opinci, după obicei
fiecărui loc, după anotimpuri, ~~și sărbători~~ sărbători
și înprizări.

Tubati preoti, în taina sfântă a cunivici,
primiti pe mire și pe mireasă în vesmintele, deja
uitate, dar nu de tot, a moșilor noștri.

Stimați priovori, faceți din institutia
-primorie- un loc de oficiere a mândriei și
frumuseții omului. Imbrăcați-vă de sărbătoare
pentru că și funcția pe care o aveți este sărbă-
torească. Atunci când primiți pe omul supărat
siliti-vă să comparați alături de el, dumneavostă
~~și~~ imbrăcați în haine sărbătorească o funcției,
ier el în cea mai decentă aură a tradiției.

Tubati preoti, învățatori și primari. Dumneavostă
aveți cheile magice ale satului și ale tradiției.
Flaideti în întâmpinarea imbrăcămintii părintilor
noștri.

Acum este sfârșitul acestui secol și mileniu. Va
traversa istoria cel care va respecta nu doar
prezentul ci nechiul și mai ales strănechiul.

Să nu ne fie rusine să umblăm desculți
prin grădina noastră să sărităm cu picioarele
~~noștre~~ pământul, căci di aici a moșii ~~patere~~ seva
neamului nostru. Să nu dorim averul altuia
când victa care ne este dată pe pământ
poate fi o imobilare a vieții viitoare.

ni de trupul Trupului, de portul nostru.

Haideti, încă o dată iarăși iarăși, să arătăm lumii purtarea în simbolul fumos al omeneii.

Portul nu este scop în sine ci o poartă prin tradiție cu toate misterele pe care le dezvoltă unui popor.

Este un cântec de disperare aceste dar care poate deveni speranță. Să nu esteptăm o lege care să ne fortizeze să ne apărăm.

Biserica este înălțatul ca ni înajare noastră.

Costumul popular nu este o acoperire a trupului ~~fundea~~ ca ni cum trupul or fi o

rezime ci o imobilare a lui și o dezvoltare a sufletului. Imbrăcămintea națională nu este o cărpă care tranvestește omul, ee este

o pânză temtă din țurăși finta neamului. Această pânză, ~~din care sunt croite aceste~~

~~taie~~, nu acoperă ci descoperă fuziunea și sacralitatea fintei trupesti e omului.

Din ~~scuteș~~ pânză în giulgiu : asta este pânza neamului nostru. Si din ee nu se pot face

haine de rezime pentru că aceste haine nu sunt numai ale noastre, cei de acum ci

le-am împrumutat din lada de zestre și le partăm ca un fel de stafeta pentru

copii noștri și nu numai ai noștri, căci nu

respectul față de alte neamuri.

Gandhi i-a milat pe ministrii lui să-și respecte spiritul neamului, purtând de însuși "forme" poporului său căsuța în parte, cu tot sacrificiul absolut de sine, respectul esenței.

Și iarăși cu înțelegere menim să vă rugăm să vă dați seama că acest port "ne poartă" în ființa și esența neamului și ne-a fost dat ca să îl dăm. Când treci prin porți ai nevoie de port. Poarta și casa sunt un apel al porții iar casa de lemn este portul trupului nostru înveșmântat în haine de ~~șerp~~ câneș și în, în haine de istorie și durere, de lut și sânge, de pace și eternitate. Portul ne ascunde, el relevă nu atât formele trupului cât marile sufletului acestui neam etern.

De aceea, preți, învățători și primari, opera noastră este în domniile voastre, luminători ai neamului, porți deschise spre sufletul țării spre viața spiritualității lui prezente și viitoare.

MIHAI OLOS
IOAN MARCHIȘ